

२०७३ अठौ १६ गते बिहीबार (1 Sept, 2016 Thursday)

विविध समाचार

www.newsok.com.np

पहिरो पीडित प्यूठानी बालबालिकालाई एसओएसको सहारा

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।

करीब २ महिना अघिको बर्षा संगै आएको पहीरोले प्युठानमा घर बगाउदा अभिभावक गुमाएका एकै घरका चार जनालाई एसओएस बालग्राम लुम्बिनी भैरहवामा आश्रय पाएका छन् । बालग्राममा आश्रय पाय संगै चारजनाले अब त्यहीबाट शिक्षा,शिक्षा संगै नयाँ घर पनि पाएका छन् ।

गत असार २० गते मध्यरातमा प्युठान जिल्लाको रजवारा गाविसको नेटामा पहीरो जादा दुर्गा बहादुरको परिवारलाई छिन्न भिन्न पारयो । ४१ वर्षिय दुर्गा बहादुर संगै उनकी श्रीमती ३७ वर्षिय सित्ता मल्ल, जेठी छोरी १० वर्षकी सुसिला मल्ल,माहिती छोरी ४ वर्षकी रेखा मल्ल तथा डेढ वर्षकी कान्छी छोरी सिर्जना मल्लको ज्यान गयो ।

संगै सुतेका ११ वर्षका धन बहादुर मल्ल ९ वर्षकी सरस्वती मल्ल र ७ वर्षका कृष्ण मल्ल बाहीर निस्कन सके र बान्न सफल भए । जेठो छोरा बसन्त मल्ल दिउसो विद्यालयबाट आएर साथीकहा बस्न गएकाले केही हुन पाएन् । सामान्य अवस्थामा रहेको गोठ जस्तै फुसले

छाएको घर पछाडी डोजर लगाएर सडक बाटो खनीएको ठाउ माथिबाट पहीरो खसेर ५ जनाको ज्यान गएको हो ।

घर भित्र सबै एकै कोठामा खाना खाएर सुतेका थिए । खाटमा धन बहादुर र कृष्ण दुई भाई सुतेका थिए । सरस्वती छेउमा परीवारका सदस्य सहित सुतेकी थिइन । राती करीब १ बजे एककासी आवाज आयो, हेर्दा सरस्वती बाहेक सबैलाई

पहीरोले पुरेको थियो, बहिनीको कपाल च्यापीएको थियो । तानेर बाहीर ल्यायो,बाबाको हात देखिएको थियो तान्न धेरै कोसिस गरयो तर सकेनौ धन बहादुर ले घटना स्मरण गर्दै भने । ढोका नभएको घर पहीरोले पुरेपछी उनिहरू ज्यान जोगाउदै बाहीर निस्किए । बाहीर रोकको सुनेर नजिकमा रहेका काका आउदा सबै छिन्न भिन्न भैसकेको थियो ।

पहीरोले परीवारलाई छिन्न भिन्न

अन-लाइन लाइब्रेरीको प्रयोग गरेर आधुनिक पुस्तकले सजिलै ज्ञानको प्राप्ती गर्न सक्ने भए तापनि त्यसो नभएकोमा विज्ञहरुले दुःख व्यक्त गरेका छन् ।

न्यूज ओके राष्ट्रिय साप्ताहिक

नवौं पुस्तकालय दिवस

पुस्तक पढ्ने बानी बसालौं

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।

भदौ १५ का दिन नेपाल भरी पुस्ताकालय दिवस विविध कार्यक्रम गरी मनाइएको छ । पुस्ताकालय दिवसको अवसरमा जिल्ला शिक्षा कार्यलय रूपन्देही र अमेरिकन कर्नर भैरहवा, सामुहिक विद्यालय परिवार रूपन्देही तथा भैरहवा स्रोत केन्द्र भैरहवाको सहआयोजनामा भैरहवा वृहत् अन्तरक्रिया सम्मन्न भएको छ ।

भैरहवा स्थित अमेरिकन कर्नर भैरहवाको पुस्ताकालय कक्षमा भएको कार्यक्रममा नेपालमा पुस्ताकालयको इतिहास र यसको प्रयोगको बारेमा चर्चा भएको थियो । जिल्ला शिक्षा कार्यालय रूपन्देहीका प्रमुख टेक बहादुर थापाको सभापतित्व, प्रमुख जिल्ला अधिकारी विष्णु प्रसाद ढकालको प्रमुख आतिथ्यता एवं स्थानीय विकास अधिकारी युवराज सुवेदीको विशिष्ट आतिथ्यतामा सम्पन्न कार्यक्रममा प्रमुख वक्ता वरिष्ठ पत्रकार एवं अमेरिकन कर्नरका संस्थापक दिलीप भट्टराई रहेका थिए ।

अमेरिकन कर्नर भैरहवाको सूचना अधिकृत दिपिका गिरीको

सञ्चालनमा सम्पन्न कार्यक्रममा सामुहिक विद्यालय परिवारका अध्यक्ष राजेन्द्र घिमिरे, सिद्धार्थ उद्योग वाणिज्य संघका कार्यवाहक अध्यक्ष डा. शान्त कुमार शर्मा, कोषाध्यक्ष जिवलाल अर्याल, नवौं राष्ट्रिय पुस्ताकालय दिवस समारोह समितिका सदस्य तथा भैरहवा उच्च मा.वि.का प्राचार्य चुन्नु प्रसाद पाण्डे, उच्च मा.वि विद्यालय परिषद्का सदस्य घनश्याम पाठक लगायतले मन्तव्य राख्दै पुस्तक पढ्ने बानी बसाल्न आग्रह गरेका थिए ।

सो अवसरमा वक्ताहरुले अन-लाइन लाइब्रेरीको प्रयोग गरेर आधुनिक पुस्तकले सजिलै ज्ञानको प्राप्ती गर्न सक्ने भएता पनि त्यसो नभएकोमा चिन्ता समेत व्यक्त गरेका थिए ।

चितुवा खोज्दै प्रहरी

न्यूज ओके रिपोर्टर

अर्घाखाँची ।

अर्घाखाँचीको सन्धिखर्क नगरपालिका-९ गन्डखेवाजार नजिक मर्काखो लामा चितुवाको आक्रमणबाट मंगलबार राति एक बालिकाको ज्यान गयो ।

घरमै बसेर पठिरहेको बेला ७ वर्षकी अस्मिता मुखियालाई चितुवाले आक्रमण गरेको प्रहरी निरिक्षक सुजनराज भण्डारीले जानकारी दिए । त्यस्तै गएको आइतबार सन्धिखर्क नगरपालिका-९ खाँचकोटको कुरुदुवारमा सूर्य बहादुर विककी ५ वर्षकी छोरी ललित विकको पनि चितुवाको आक्रमणबाट ज्यान गएको थियो ।

आफूहरू गाँउमा चितुवाबाट असुरक्षित भएको र नरभक्षी चितुवा नमारेसम्मबालिकाको शव नउठाउने

भन्दै स्थानीय वासिन्दाले जिल्ला प्रशासनमा आएर निवेदन दिएका थिए । प्रशासनमा निवेदन दिएपछि प्रहरी परिचालन गरी चितुवाको खोजी भइरहेको छ । सन्धिखर्क, ढिकुरा र नुवाकोटका वासिन्दाले नरभक्षी चितुवा मार्न आग्रह गर्दै प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुरेन्द्र पौडेललाई निवेदन दर्ता गराएपछि प्रशासनले चितुवा खोज्न प्रहरी परिचालन गरेको प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुरेन्द्र पौडेलले बताए ।

अर्घाखाँचीमा चितुवाको आक्रमणबाट पछिल्लो तीन वर्षको समयमा ८ जनाको ज्यान गएको छ । चितुवाको आक्रमणबाट किमडाडामा ३, नुवाकोटमा २, र सन्धिखर्कमा ३ गरि आठ बालबालिकाको ज्यान गएको छ । सात जना घाइते भएका छन् ।

अध्यक्षमा पौडेल

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।

नेपाल पशु स्वास्थ्य सेवा प्राविधीक सघं नेल्टा रुपन्देहीको जिल्ला भेला भैरहवामा सम्पन्न भएको छ । नेल्टाको पहिलो भेलाको खेम प्रसाद पौडेलको अध्यक्षतामा ११ सदस्य कार्यसमीती निर्वाीरध चयन गरेको छ । समीतीको उपाध्यक्षमा राम बहादुर यादव, सचिवमा सालीकराम खनाल, सह सचिवमा बालकृष्ण घिमिरे र कोषाध्यक्षमा उपेन्द्र बराल रहेका छन् । त्यसैगरी समीतीको खुल्ला सदस्य तर्फ प्रविप घिमिरे, उपेन्द्र बराल, समावेसी तर्फ अखलेस कुमार यादव, महीला तर्फ गिता घिमिरे र ग्रामीण पशु स्वास्थ्य कार्यकर्ता सदस्यमा हरी ज्वाली चयन

भएका छन् । विधान अनुसार एक जना सदस्य पछि मनोनित गर्ने व्यवस्था रहेको अध्यक्ष पौडेलले जानकारी दिए ।

लक्ष्मण घिमिरेको अध्यक्षता, नेपाली कांसका महाधिवेशन प्रतिनीधी वैजनाथ पाठकको प्रमुख आतीथ्यतामा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो । कार्यक्रममा सघंका महासचिव सुरेस कुमार श्रेष्ठ, नेपाल निजामती कर्मचारी डेड युनियन रुपन्देहीका उपाध्यक्ष चक्रपाणी पाण्डे, जिल्ला पशु सेवा कार्यालय रुपन्देहीका प्रमुख डा. गान्धि राज उपाध्याय, देवनाथ शाह, नेल्टाका केन्द्रीय प्रतिनीधी छविबाल भट्टराई, महेन्द्र भण्डारी, शालीक राम खनाल लगायतले मन्तव्य राखेका थिए ।

पत्रपत्रिकाको वर्गीकरण मापदण्ड परिमार्जन गरिँदै

न्यूज ओके रिपोर्टर

काठमाडौँ ।

प्रेस काउन्सिल नेपालले पत्रपत्रिका वर्गीकरण मापदण्ड परिमार्जन गर्ने भन्दै छलफल अगाडी बढाएको छ ।

पत्रपत्रिका वर्गीकरणलाई अफ व्यवहारिक, वैज्ञानिक, पारदर्शी र वस्तुनिष्ट, बनाउन काउन्सिल अन्तर्गतको वितरण सम्परीक्षण समिति' ले सो मापदण्डको मस्यौदा परिमार्जनका लागि छलफल अगाडि बढाएको हो ।

सम्बन्धित क्षेत्रका विज्ञ र संघ संस्थाको सुफावका आधारमा मस्यौदालाई पूर्णता दिई कार्यान्वयनमा ल्याइने काउन्सिलका अध्यक्ष बोरणबहादुर काकिले जनाउँदै सम्बन्धित क्षेत्रबाट परिमार्जन गर्नुपर्ने गुनासो आएकोले पनि परिमार्जन गर्ने तयारी गरिएको उल्लेख गरे ।

“पत्रपत्रिका वितरण सम्परीक्षण मापदण्ड-२०६६” मा भएका कतिपय त्रुटिका कारण वर्गीकरणमा विभेद गरिएको भन्दै काउन्सिलमा गुनासो आएका कारण पनि परिमार्जन गर्न छलफल अगाडि बढाइएको हो ।

काउन्सिलका मुख्य अधिकृत भविन्द्र भुसालले कतिपय पत्रपत्रिका वजारमा देखिँदैन, तर काउन्सिलको वर्गीकरणको सुविधा लिइरहेका छन् । त्यसलाई कडाइ गर्नका लागि पनि मापदण्ड परिमार्जन गर्न लागिएको जनाए ।

काउन्सिलले राष्ट्रिय क्षेत्रीय र स्थानीय गरी तीन श्रेणीमा पत्रपत्रिका विभाजन गर्दै आएको र त्यही आधारमा सूचना विभागले लोककल्याणकारी विज्ञापन उपलब्ध गराउँदै आएको छ ।

अहिले वर्गीकरणका लागि एक सय पूर्णाङ्क मध्ये वितरीत संख्यामा

२५ अङ्क, निरन्तरतामा पाँच, आचार संहितामा १५, विषयवस्तुमा २५, क्षेत्रगत समाचारका लागि १५, भाषाका लागि १० र साजसज्जा तथा छपाइमा पाँच अङ्क छुट्याएकोमा मापदण्ड परिमार्जनका क्रममा उल्लेखित अङ्कलाई समेत घटवढ गरिने बताइएको छ ।

परिमार्जित मापदण्ड आर्थिक वर्ष २०७२/७३ मा प्रकाशित पत्रपत्रिकाको वर्गीकरणमा लागू गर्ने

काउन्सिलको सोच छ । आर्थिक वर्ष २०७१/०७२ को वर्गीकरण नतिजा भने अबको दुई हप्ताभित्रमा सार्वजनिक गरिनेछ ।

आव २०७१/७२ मा वर्गीकरणका लागि ९१० पत्रपत्रिकाले निवेदन दिएका छन् । सूचना विभागका अनुसार अहिले मुलुकभर करीब सात हजार १९ पत्रपत्रिका प्रकाशित छन् ।

विगतका वर्षमा अङ्क नपुग भएका, अवज्ञाकारीको सूचीमा परेका, पृष्ठ नपुगेका, कम्प्युटर प्रिन्ट, हुबहु, संस्थागत प्रकाशन र फोटोकपी गर्ने पत्रपत्रिकालाई वर्गीकरणमा पारिएको छैन । आव २०६९/७० मा ८०९ पत्रपत्रिकाको वर्गीकरण काउन्सिलले पत्रपत्रिकाले वर्गीकरणको निम्ति निवेदन दिए पनि ३९७ मात्र वर्गीकरणमा परेका थिए । त्यसैगरी २०७०/७१ मा ८४० पत्रपत्रिकाले वर्गीकरणका लागि निवेदन दिए पनि ४५५ मात्र वर्गीकरणमा परेका थिए ।

काउन्सिलका अनुसार गुणस्तरीय पत्रिका प्रकाशन गर्नेभन्दा पनि वर्गीकरण र सूचना विभागले दिने विज्ञापनलाई लक्षित गरेर मात्र प्रकाशन गर्ने र वर्गीकरणका लागि भुटा विवरण पेस गर्ने गरिएको पाइएको छ ।

काउन्सिलले पत्रपत्रिकाको वर्गीकरण सम्बन्धी कार्य २०४० सालदेखि गर्दै आए पनि कानुनी रूपमा प्रेस काउन्सिल ऐन, २०४८ आएपछि स्वायत्त संस्थाका रूपमा वितरण सम्परीक्षण समिति गठन भएको थियो । सो समिति मार्फत वर्गीकरणसम्बन्धी काम हुँदै आएको

छ ।

कानुनले पत्रपत्रिकाको वर्गीकरण गर्ने जिम्मेवारी वितरण सम्परीक्षण समितिलाई तोके पनि वर्गीकरण गर्ने विधिका बारेमा कानुनमा स्पष्ट व्यवस्था नभएकाले २०५५सालमा काउन्सिलद्वारा वर्गीकरण मापदण्ड कार्यान्वयनमा ल्याइएकामा यसलाई २०५७, २०५९, २०६४ र २०६६ मा परिमार्जन गरिएको थियो ।

काउन्सिलले छाप्रा माध्यमसँगै रेडियो, टेलिभिजन र अनलाइन सहितका विद्युतीय सञ्चार माध्यमलाई समेत वर्गीकरण गर्न छलफल अघि बढाएको छ । पत्रपत्रिकाको वर्गीकरण काउन्सिलले गरिरहेको हुँदा अर्को निकाय खडा गर्ने भन्दा पनि अनुभवको आधारमा विद्युतीय सञ्चार माध्यमको वर्गीकरण गर्ने अधिकार पनि काउन्सिललाई नै दिनुपर्ने अध्यक्ष कार्कीको भनाइ छ ।

तीजमा तातिन नसकेको रूपन्देहीको सुनको बजार दशैं, तिहार र छठ पर्व र त्यसपछि आउने विवाहको महिनाहरूमा बढ्नेमा आशावादी रहेका छन् । बुधवार रूपन्देहीमा सुनको मूल्य ५९ हजार २ सय रूपैयाँ प्रतिटोला रहेको थियो । रूपन्देही जिल्लामा करीब ३ सयको हाराहारीमा सुनचाँदी व्यवसायीहरू छन् । भैरहवामा करीब ६० तथा बूटवलमा १ सय भन्दा बढी व्यवसायी रहेका छन् । त्यस्तै गरी तिलोत्तमा नगर, देवदह, सैनामैनामा शाखा छ, भने लुम्बिनीमा उपशाखा रहेको छ ।

संघीय यातायात

विभागको अधिवेशन

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।

राष्ट्रिय जनमुक्ति पार्टी संघीय यातायात विभाग लुम्बिनी व्यूरो भेला तथा रूपन्देही शाखाको प्रथम अधिवेशन सम्पन्न भएको छ ।

सो भेलाले रूपन्देही शाखाकोलागि अर्जुन थापा मगरको अध्यक्षतामा १२ सदस्यीय समिति चयन गरेको छ । जसको उपाध्यक्षमा इजाज वारिस, सचिवमा सूर्य बहादुर गुरूङ, कोषाध्यक्षमा खड्ग बहादुर गुरूङ, सदस्यहरूमा बमबहादुर बराल मगर, तारा बहादुर राना, समिर थापा, पारस थापा, पूर्ण बहादुर गाहा, रमेश बहादुर कुर्मी, नारायण थापा, कृष्ण गुरूङ चयन भएका छन् ।

त्यस्तै सोही भेलाले लुम्बिनी व्यूरोको ११ सदस्यीय तदर्थ कार्यसमिति पनि चयन गरेको छ ।

आध्यात्मिक सम्मेलनमा

सहभागिता

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।

ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय भैरहवाले संस्थाको माउण्ट आबू राजस्थानमा अवस्थित अन्तर्राष्ट्रिय मुख्यालयमा शिक्षा विभागद्वारा आयोजना हुने मूल्य र आध्यात्मिक शिक्षाद्वारा स्वस्थ एवं सुखी समाजको पुनर्निर्माण विषयक पाँच दिवसीय महासम्मेलन र आध्यात्मिक प्रवचन तथा राजयोग अनुभूति शिविरमा सहभागि हुने नेपाली समुहलाई एक कार्यक्रमक बीच बुधवार बिदाई गरेको छ ।

संस्थाका क्षेत्रीय प्रमुख ब्रह्माकुमारी शान्ति दिदीले दिव्यशान्ति रिट्रिट सेन्टर भैरहवामा आयोजित बिदाई कार्यक्रममा वर्तमान समय नैतिक मूल्यको अभावले सुजीत समस्या कम गर्ने चाहना तथा अध्यात्मप्रति को रूचीका कारण ब्रह्माकुमारीको

अन्तर्राष्ट्रिय मुख्यालयको कार्यक्रमहरूमा सहभागि हुन चाहनेको संख्या तीव्र रूपमा बढेको बताउँदै समितिले कोटामा पर्न सफल समुहका सबै सदस्यहरूलाई कार्यक्रमको पुरा लाभ लिन आग्रह गरे ।

ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय नेपालका सचिव ब्रह्माकुमार भूपेन्द्र अधिकारीको नेतृत्वमा भैरहवाका करीब ५० जनाको समुह बुधवार त्यस तर्फ प्रस्थान गरेको छ ।

यही भाद्र १७ गतेदेखि ५ दिनसम्म माउण्ट आबूको शान्तिवन परिसरमा चल्ने शिक्षा सम्बन्धि महासम्मेलनमा ६ सय बढी अध्यात्मप्रेमी नेपालीहरूका साथै भारतका विभिन्न प्रान्तका समेत ६००० (छ हजार) को सहभागिता रहने संस्थाको क्षेत्रीय कार्यलय भैरहवाले जनाएको छ ।

सिद्धार्थ यातायातमा अविश्वासको ...

विधानत संस्थागत रूपमा विधिवत रूपले अगाडी बढ्ने निर्णय बहुमत सदस्यले गरेको दावी व्यवसायीहरूले गरेका छन् ।

अविश्वास प्रस्ताव दर्ताका लागि हाल सम्म १५२ जनाले हस्ताक्षर गरिसकेको ईश्वरी भण्डारीले बताउँदै बहुमत भन्दा पनि बढी सदस्यले वर्तमान समितिको विघटनको माग संगै सबल नेतृत्वको पक्षमा रहेको बताएका छन् ।

व्यवसायीहरूले समितिको

सम्पादकीय

बजार अनुगमन प्रभावकारी बनाऊ

रूपन्देहीमा अहिले बजार अनुगमन सुरू भएको छ । हरेक वर्ष जस्तै अहिले पनि बजार अनुगमनले निरन्तरता पाएको छ । बजार अनुगमन कुनै नौलो कुरा होईन् । यस्को प्रभावकारी कतिको छ भन्ने ठुलो कुरा हो । त्यसो त चाडपर्वको बेला बजार अनुगमन हुनु खासै ठुलो कुरो भने होईन् । चाडपर्व आउना साथ बजार अनुगमनले पनि तिब्रता पाउने गर्छ । तर फरक यती हो बजार अनुगमनमा कैफियत पाईए उनिहरूलाई के कस्तो कारवाही भयो त्यो ठुलो कुरा हो । कैफियत पाईएका ब्यवसायीहरूलाई सामान्य कागज गराएर मात्र छाडिने प्रचलन छ । कागज गराएर छाडने अथवा सामान्य जरीबाना लिएर छाडने गर्दा गुणस्तरहिन सामग्री बिक्री गर्ने व्यापारीहरूको मनोबल बढ्ने गर्दछ ।

त्यसैले अनुगमनका क्रममा कैफियत पाईएका व्यवसायीहरूलाई व्यवसाय गर्ने ईजाजत पत्रनै रद्द गर्नु पर्ने आम उपभोक्ताहरूको माग रहेको छ । यसै क्रममा भैरहवा लगायतका क्षेत्रमा गत साता मासु पसल लगायतमा अनुगमन भएका थिए । चाडपर्वको मुखमा गरिने यस्तो अनुगमन देखावटी मात्र भएको र आफुलाई केही राहत नहुने उपभोक्ताहरूले बताउन थालेका छन् । यो बेला किनबेच बढी हुने र व्यापारीहरूले चलखेल गर्ने उपभोक्ताहरूको गुनासो रहने हुदा जिल्ला पशु सेवा कार्यालयको अगुवाइमा मासु पसलहरूको अनुगमन भएको थियो । मासु अनुगमनका क्रममा व्यापारीहरूले सामान्य मापदण्ड पनि पुरा नगरेको पाईएको थियो । अनुगमनका क्रममा व्यवसाय दर्ता नगरेको, नविकरण नगरेको, मासुको गुणस्तर राम्रो नभएको, मुल्यमा एकरूपता नभएको, फोहोर व्यवस्थापन नगरेको पाइएको थियो । पटक-पटक गरिने अनुगमन र त्यसपछि दिइने निर्देशनको पालना नगर्नेलाई प्रचलित कानुन बमोजिम कडा कारवाही गर्ने व्यवस्था रहे पनि कुनै कारवाही भएको छैन ।

भैरहवा क्षेत्रमा १ सय ३० वटा मासु पसल रहेकोमा ६२ वटा बिना ईजाजत सञ्चालन भैरहेका छन् । बिना ईजाजत सञ्चालन भएका त्यस्ता पसलहरूले अहिले पनि निर्बाध रूपमा मासु बिक्री वितरण गर्दै आएका छन् । गैर कानुनी रूपमा कालोबजारी गरि उपभोक्ता ठग्ने, अस्वस्थ मासु बिक्रि भैरहदा पनि स्थानीय प्रशासन भने मौन छ । भैरहवा क्षेत्रमा नगरपालिकाबाट लाईसेन्स लिई व्यवसाय गर्नुपर्ने भए पनि व्यापारीहरूले बिना लाईसेन्स व्यापार गरिरहेका छन् । कर नतिर्नेलाई नगरपालिकाबाट पाउने सेवा सुविधाबाट वञ्चित गर्न सकिने प्रावधान रहेको छ । त्यसैले नागरीकहरूको उपभोक्ता हित बिपरीत कार्य गर्ने सबैलाई छिटो भन्दा छिटो कारबाहीको दायरामा ल्याउनु पर्ने आम उपभोक्ताको धारणा छ । सरोकारवाला निकायले यो बिषयमा तत्काल आवश्यक पाईला चाल्न जरूरी छ ।

पाठक वर्गमा अनुरोध

यस न्यूज ओके राष्ट्रिय साप्ताहिकमा आफ्ना लेख, रचना पठाई सहयोग गर्नु हुनु अनुरोध छ । साथै तपाईंको लेख, रचना प्राथमिकताका साथ प्रकाशित गरिनेछ ।

सम्पर्क: न्यूज ओके साप्ताहिक
देवकोटा चोक, भैरहवा, ईमेल: newsok52@gmail.com

मोतीराम भट्ट र उनका जीवनी

मोतिराम होनाहार र पारिश्रमिक थिए । भारतीसँग गहकिलो सङ्गत गर्दै उनले साहित्यको सेवा गरे, यिनी पढाइमा पनि समर्पित भइरहे । हुँदा हुँदै पनि मोतिराम भट्ट फारसी, संस्कृत र अङ्ग्रेजी भाषामा पनि दक्ष हुन थाले । बनारसमा यिनले हरिचन्द्र अङ्ग्रेजी भाषा साहित्यको अध्ययन गरेका थिए ।

અઠિબકા
સ્વતિવડા

मोतीराम भट्ट र उनका जीवनी नेपाली साहित्यका ऐतिहासिक महान् पुरूष मोतिराम भट्टको जन्म १९२२ साल कृषे औषधीका दिनको २९ गते भौमिको टोलमा भएको थियो । मोतिराम भट्टको वंशज चाँहि कुमाउगढबाट आएको थियो । मोतिराम भट्ट पण्डित दयाराम भट्ट र रिपुमर्दिनी देवी भट्टका माइला सुपुत्रका रूपमा जन्मेका थिए । मोतिराम भट्टलाई दीर्घजीवी राख्न उनका माता पिताले दाँहिने पट्टि नाक छेडिदिएका थिए । नाक छेडेपछि यिनलाई उनका साथीहरूले केटी भनी जिस्क्याउँथे भन्ने कुरा नरदही पण्डितले भन्नुभयो । मोतिराम भट्ट नेपाली साहित्यको एउटा योग गाथा र माध्यमिक कालका प्रवर्तक थिए । उनी नेपाली साहित्यको माध्यमिक कालका मेरुदण्ड निर्माता र पद प्रदर्शक पनि थिए ।

यिन मोतिराम भट्टका योगदानको विषयमा बालकृष्ण समले लेखेका थिए । मोतिराम प्रत्येक देश र क्षेत्रमा राखिएता चाहन्थे । यसैवाता उनले देशमा जाती हुन्छ भन्ने धारणा उनको थियो । उनी स्वदेशी खाउनु, लाउनु, व्यवहार गर्नु, बोल्नु तथा हेर्नु पर्दछ, भन्ने सपना देख्थे । उनीनी भाषा साहित्य र नेपाली कला प्रती गर्व गर्दथे । उनको नाम यो विश्वको नेपाली साहित्यमा रहेको छ । थोरै बाँचेर नेपाली साहित्यमा अत्यन्तै धेरै योगदान पुर्याउने उनीनी साहित्यका प्रेरक व्यक्तित्व, कुशल नायक, हुनहार अतिवादी साँच्चै उनी नेपालकै एउटा कर्म वीर सपुत थिए । उनको मेहनत जाँगर र आराधनाका कारणले यो देशका साथै उनको नाम मोतिराम भट्ट वि.स. १९४० देखि १९७५ साल नेपाली साहित्यको एउटा कृति कायम गर्ने पैरखी पुरुष नै मोतिराम भट्ट थिए । मोतिराम त्यस युगका बौद्धिक नायक थिए । साहित्यक सञ्चनात्मक नेता थिए , र सांस्कृतिक योद्धा पनि थिए । नेपाली

वाङ्मय उत्थानका लागि खेलेको भूमिका उनी नेपाली साहित्य भाषा र संस्कृतिका अक्षर अक्षर, शब्द शब्द र भाषा भाषामा रहेका छन् । मोतिराम भट्ट नेपाली साहित्य आकाशमा भानुभक्त पण्डित अति सशक्त व्यक्तित्व हुन् ।

कवि भानुभक्त आचार्यको जीवन चरित्रलाई नेपाली साहित्यको मन्दिरमा समर्पण गरेर कविको आधिकारीक समालोचकमा आफ्नो नाम लेखाए । कवि भानुभक्त आचार्यको जीवन चरित्रमा मोतिराम भट्टले प्रभाववादी व्याख्यात्मक रूपमा प्रसंशाको छाप पनि लगाएका छन् । मोतिराम भट्टले भानुभक्त आचार्यका विषयमा लेखेका प्राय सबै व्यहोरालाई नै उनको इतिहासले ग्रहण गरेको छ । उनले भानुभक्तलाई सपनामा पनि र विपनामा पनि जन्मे गर्दथे । मानौं भानुभक्त आचार्यले मोतिराम भट्टको प्रकाश मण थिए । मोतिराम भट्टको जो सँग पनि खुलस्ट थिए । उनी साथी भनेपछि मरी मेदर्थे । दरबार हाइकुलमा सहपाठी चन्द्र समशेर तथा देवसमशेर जवरा थिए । देशको विकासको लागि मोतिराम भट्ट प्रतिनित थिए । त्यस बेला देश प्रतिको मोतिराम भट्टको चाहनालाई भावी प्रधानमन्त्री देवसमशेर जवराले राम्रो काम गरेका थिए । देवसमशेर जवराले मोतिराम भट्टलाई मन पराउँदथे । त्यस बेला देवसमशेरको सुधारवादी दृष्टिकोणमा मोतिराम प्रसन्न भएका थिए ।

त्यति बेला देवसमशेर प्रधानमन्त्री हुनु र अर्का तिर मोतिराम निधनले देवसमशेर जवराको सहयोगी मोतिराम भट्टले पाउनु सकेनन् । दरबार हाइस्कूलमा अध्ययन गर्दा मोतिराम भट्ट नायक भइसकेका थिए । यिनी पढाइमा पनि तेजिला थिए । दरबार हाइस्कूलको दसौँ कक्षामा अध्ययन गरिरहेको बेला अर्थात् १९४८ सालमा नेपालबाट बेलायत भ्रमण आएका रोबर्ट प्रधानमन्त्री चन्द्रसमशेरसँग दरबार हाइस्कूल निरीक्षणमा गएका थिए । त्यस बेला स्कूलको प्रथम विद्यार्थी

मोतिराम भट्ट भनेर चन्द्रसमशेरले परिचय गराउनाका साथै पाहुनाले मोतिरामलाई आफ्नै हातबाट र त्यसपछि चन्द्रसमशेरले बस भनेपछि मात्र मोतिराम बसेका थिए । त्यसै बेला ति बेलायतीले भट्टलाई पुरस्कार स्वरूप १५ वटा उपन्यास

गरेका थिए । र ६ वर्षको उमेरमा काशी पुगेका थिए, किनभने उनका पिता दयाराम भट्ट र आमा रिपुमर्दिनी देवि भट्ट विशेष कामले काशी बसेका थिए । त्यसपछि मोतिराम भट्टको शिक्षाको प्रारम्भिक काशीमा बस्न थाले । त्यहाँ काशी

ग्रन्थ उपहार दिएका थिए ।

उनी ठाउँ फेरी यस धर्तीमा आवश्यकता बमोजिम केन्द्रित हुने गर्दथे । त्यसबेला साहित्यकारहरूलाई एउटै चौतारामा उभ्याएर संगठन गर्ने पनि सिपालु थिए । प्रथम जीवन्त समालोचक पत्रकार मुद्रणालयका संस्थापक पनि मोतिराम भट्ट नै थिए । उनी कवि गजलकार र गीतकार पनि थिए, साथै उनी मिठो स्वर भएका पनि थिए । समस्या पूर्विको अभ्यास गराउने पनि थियै हुनु, पनि माथै होइन उनी एउटा मौखिक नाटककार तथा नाटक निर्देशक पनि थिए । मोतिराम भट्टले ५ वर्षको उमेर देखि लेख्न सुरू

स्कूलमा भर्ना भए र त्यहीं बस्दा
बस्दै फारसी र उर्दू पढ्न थाले ।
काशीमा यिनले हरिचन्द्रसँग आन्द्रा
जोडेका थिए ।

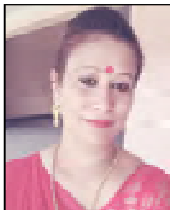
मोतिराम होनाहार र पारिश्रमिक थिए । भारतीयसँग गहकिलो सङ्गत गर्दै उनले साहित्यको सेवा गरे, यिनको पढाइमा पनि समर्पित भइरहे । हुँदा हुँदै पनि मोतिराम भट्ट फारसी, संस्कृत र अङ्ग्रेजी भाषामा पनि दक्ष हुन थाले । बनारसमा यिनले हरिचन्द्र अङ्ग्रेजी भाषा साहित्यको अध्ययन गरेका थिए । पढ्दा पढ्दै नव वर्षको उमेरमा नै उनको बनारसमा नै यिनको व्रतबन्ध गरियो । बनारसमा बसेको बेला

मोतिराम भट्टले राम्रा राम्रा गजल गाएका थिए । मिठो स्वरमा मधुर गीत गुनगुनाइ रहन्थ्ये । बनारसमा उनले गीतार बजाउन सिकेका थिए । करीब ८ वर्ष बनारसमा बसेर १९३७ सालमा काठमाण्डौ भित्रिए ।

त्यसै साल यिनले १५ वर्षको उमेरमा नै विवाह गरे, र विवाह पछि केहि दिन काठमाण्डौमा नै बसे, त्यस बेला सम्म नेपाली भाषामा लेखिएका मिठा मिठा गीत, गजल, कविता, भजन सुन्नबाट वञ्चित थिए । बनारसमा बस्दा यिनले ४०० जति सायरीहरू लेखिसकेका थिए । यिनले त्यस बेला सम्म नेपाली गीत, गजल, कविता कोरेकै थिएनन् । यस बखत यिनले नरनारीका युगल, दोहोरी, जुवारी सुन्न पाए र वास्तवमा त्यस बेला सुनेको गीतले मोहित थिए । त्यसपछि उनले यस्ता गीत गीत, अरुलाई रोज लगाए । काशीमा बसेको बेला मोतिराम भट्टले भानुभक्त आचार्यको बाल रामायण पनि प्रकाशन गरे । त्यसै बेला उनले थुप्रै नेपाली भाषाका निबन्धहरू प्रकाशन गरे । त्यसै सातौं उनले साथी भाइ र समस्या पूर्ति कविता लेखेर गाएका थिए ।

वनारसमा साहित्यिक थुप्रै प्रकाशित गरी फेरी काठमाडौं आए। मोतिराम भट्टले नेपाली भाषाकै क्षेत्रमा साहित्यिक गजल, कविता लेखन कमर कसेका थिए। त्यसैले काठमाडौंमा १९४८ सालमा कलकत्तामा प्रवेशिका परीक्षा उत्तिर्ण गरेका थिए। १९५० सालमा आए। परीक्षामा सम्मिलित भई यस परीक्षामा अनुत्तीर्ण भए। त्यसपछि केहि दिन खिन्न भावना बोकेर १९५२ सालमा पुनः कलकत्ता गए। केहि दिन पछि उनी सशक्त शरीर लिएर काठमाण्डौं आए। ७ महिना ओझ्यायानमा थला परेर कुशऔरीमा ३१ वर्ष लागेकै दिन १९५३ सालमा पशुपति आर्यघाट काठमाण्डौंमा स्वर्गीय भए। उनको भौतिक शरीर हामीमाभन नभएपनि उनका कृतहरू पढेर हामी उनलाई सधैं सम्झिरहन्छौं। नेपाली साहित्यको इतिहासमा उनको नाम सधैं अमर रहिरहने छ।

तीज पर्व र यसको महत्त्व

लक्ष्मी कटुवाल (थापा)

नेपाली विवाहित तथा अविवाहित महिलाहरूको महान् पर्वको रूपमा मनाउँदै आइरहेको पर्व हरितालिका तीज हो। जसले वषे वष आगाडी देखि हाम्रो देश नेपालको एक छुट्टै प्रकारको इतिहास भल्काउने गर्दछ। यस पर्वमा विवाहित महिलाहरूले आफ्नो सुत्वास्थय,दिर्घायु, होस् भनि भगवान शिवजीलाई निराहार ब्रत बस्ने

मनाउने चलन रहेको छ भने कुमारी
कन्याहरू राम्रो तथा योग्य वर प्राप्ती
होस भन्दै तिजमा ब्रत बस्ने गर्दछन् ।
यस चाडको अवसरमा गाउँ घर

देखि शहर बजार कुना काप्चा रहेका
चेलिवेटीहरूलाई माइतमा (जिवाहित
महिलाहरू) बोलाइ मिठो मिठो रातो
परीकाहरु खुवाउने, राता रातो
कपडाहरू उपहार दिने गर्दछन् ।
चेलीहरू रातो साडि लगायेर
आफ्नो घरगहनाहरू लगाइ
सिगाफिएर आफु आफुमा रहेका
बुखियाली तथा प्रकट गर्न नसकेका
खुदनाहरूलाई गीतको माध्यमबाट
घर परिवार अथवा साथीसमूहमा
बसेर गाउँदै छुमछुमी नाच्ने
मकाले यो पर्वको महत्व निकै रहेको
छ ।

यसै पर्वमा टाढा टाढा रहेको
वषौ वर्ष भेटघाट नभएका दिदी
बहिनीहरू, साथि संगिनिहरू सँग

भेटघाट हुने र टाढा टाढा रहेका आफन्तहरू भेटघाट तथा सोही अवसरमा रमाइलो गर्ने मुख्य अवसर पनि तिज पर्व रहँदै आएको छ ।

अहिले पछील्लो समयमा यो पर्वका नाममा केही विकृतीहरू देखिन थालेको जस्तै भान हुन थालेको छ । पछील्लो समयमा नयाँ पुस्ताहरूले यस पर्वको नाममा अनावश्यक गरगहना लगाउने, भडकिलो पना तथा महिने अगाडी देखि दर खाने गर्दा कता कता यसको महत्त्व माथि केही प्रश्न चिन्ह उठन थालेको देखिन्छ । पहिला पहिला वर्षमा एकै दिन घर खाने गरिन्थ्यो । तर अहिले तज आउन एक महिना अगाडीबाटै दरखाने गर्न थालिएको छ । यसले गर्दा तिज केही भडकिलो हुन थालेको भान सबैले गरेका छन् । महिना अघि देखि दर खाने नाममा नाममा बढी चिल्ला पिरो गलियो

तथा पेय पदार्थहरूको बढ्दो प्रयोगले शारीरिक समस्या देखा पर्ने त छुट्टैछ साथै अनावश्यक खर्च पनि बढेको छ। यसले गर्दा यस पर्वको महत्त्व घट्ने त तथा नराम्रो विकृती बढ्ने प्रवल सम्भावना देखिएको छ। जसको कारणले यो पर्व धनी मानिहरूको लागि मात्र हो, जस्तो अनाइदै गएको छ। कतिनका अनावश्यक गरगहनाको पहिर्न महिनाै देखि घर खानेको नाममा राम्रा राम्रा पार्टी प्यालेसहरूमा विदेशी ढङ्गले खान पान त्यसमा पनि पेया फिर्ताको प्रयोग बढ्दो लगायतका क्रियाकलापले गर्दा न्यून वर्गका महिला तथा चेलिवेटीहरूले यस पर्वको अवसरमा आफुलाई आर्थिक स्थितिदेखि कमजोर र अप्ठेरो महशुस गर्ने गरेका पाइन्छ। जसले गर्दा भौलिका दिनहरूमा यस पर्व बेग्लै ढङ्गमा मोडिने हो कि भन्ने उर समेत

रहेको छ ।

अवका दिनहरूमा यस पर्व
हरितालिका तीजलाई यस राष्ट्रका
जिम्मेवार महिलाहरूले धेरै विचार
गरी मनाउनुपर्ने सम्पूर्ण नेपाली
महिलाहरूमा दुःखःसुख बाढिने
खालका झलमल झल्किने किसिमले
मनाउनुनै उपयक्त हुन्छ ।

यस पर्वको अवसरमा तिजको अधिल्लो दिन वढी दर खाइ अर्को दिन निनाहार ब्रत बस्ने प्रचलन छ। यसरी निनाहार ब्रत बस्दा माईला द्विदी बहिनैहरूको स्वास्थ्यमा गभिर असर पर्न सक्छ, त्यसैले गर्दा आफ्नो स्वास्थ्यलाई पनि ख्याल गरी तिज पर्व मनाऔं २०७३ हरितालिका तीजको अवसरमा सबै नारीहरूमा यही शुभकामना छ।

(थापा भीम अस्पताल भैरहवाम
कार्यरत स्टाफ नर्स हन)

जहरी फोनहरू		सुम्बन्धी अ.		सु. वि. व्य. सघ		नवलपरासी	
ने. पत्रकार महासंघ स.	०३१-५४१३३६	भीम अस्पताल	०३१-५४२०२०	जैनाथल सेवा समिति	०३१-५२१०५८	कपिलबन्धु	०३८-५२०१४४
प्रहरी		मिसन, पान्ना	०३१-५२०१९३	दमकमल	०३१-५२७२११		०३६-५६००२७
कान्टोन	१००	पु. चन्द्र परासी	०३५-५२०१११	बुटवल	०३५-५४०१११	पान्ना	०३५-५२०२९२
प्रहरी		अर्घाखाँची जिल्ला	०३८-५२०१६८	भैरहवा	०३१-५२०२१५	गुल्मी	०३५-५२०१४४
शे. प्र. का. टो. कि.	१६६०६१५२९९९	तम्घास जिल्ला	०३७-५२०६५३	विगत	०३१-५४०१३१	बस काठमाडौं	०३७-४२०१४४
ट्राफिक प्रहरी भै.	०३१-५२२८७५	लौलिहवा जिल्ला	०३८-५२०१८८	बुटवल	०३१-५२०२५४	पश्चिम नेपाल बस	०३१-५४३६६९
बुटवल	०३१-५४०२२२	आम्बा	०३६-५४०२००	भैरहवा		सिद्धार्थ यातायात	०३१-५२०३७०
भैरहवा	०३१-५२०१९९	राजकुमार	०३१-५४४४४०	टेलिफोन	१९८	बुटवल	०३१-५४३८७७
अर्घाखाँची	०३७-४२११९९	राजकुमार	०३१-५२०२६३	समल	१९७	काठमाडौं	०१-४३५३०५६
गुल्मी	०३९-५२०१९९	रेड्क्रास	०३१-५२०३२४	सोयपुल			
परासी	०३८-५२०१९९	रेड्क्रास	०३८-५२०१२५	हवाई सेवा	०३१-५२३८९३	शिक्षण संस्था	
लौलिहवा	०३६-५२०६०९९	रेड्क्रास	०३५-५२०६०५	बुड एयर, भैरहवा	०३१-५२३५२७	ब. बहुमुखी क्या.	०३१-५४०१२४
पान्ना	०३५-५२०२५५	रेड्क्रास	०३६-५२०१०५	यति एयर, भैरहवा	०३१-५२४२६०	भे. बहुमुखी क्या.	०३१-५२०२०५
अस्पताल		रेड्क्रास	०३७-५२०२७५	सिर्फ एयर		कृषि क्या. पक्सिहवा.	०३१-५२०१९१
मुक्तिएमएस भैरहवा	०३१-५२०३५२	रेड्क्रास	०३८-५२०१६३	जिल्ला विकास समिति	०३१-५२०१६०		
		रेड्क्रास	०३९-५२०१६३	रायदेवी			

२०७३ मंदा १६ गते बिहीबार (1 Sept, 2016 Thursday)

NEWS

www.newsok.com.np

English Page

न्यूज ओके राष्ट्रिय साप्ताहिक

Celebrating Father's Day/Kuse Ausi

Tody is fathers's Day and also known as Pitri Tarpani Aausi or Gokarne Ausi or Kuse Ausi . Kuse ausi is on Bhadra Krishna Ausi. Ausi is no-moon day. Father, mother and teacher are given the place of God in Hindu religion. Father, Pita or Babu is guru, rakshak and the palankarta. That means father is teacher, protector and the savior. Father's day is the day of paying respect once again to him.

This day Nepali people pay their homage to their father with their favorite food, clothing and other important things.

Mukh Herne means "to allow someone as our relative or give respect or to recognize the achievement of someone".

This is a special day, we recognize and pay respect to our father for his care and love to us (his children and family) during his life. Hence, this day is called "Babu ko Mukh herne din". The literal meaning of Mukh Herne is to see someone's face.

In Father's day, he who has already lost his father remember him giving Sida daan to pandit (Sida is holy mixture of rice grains and other pure food materials with clothes). Some men in Kathmandu go to

Gokarna (place east in Kathmandu) to do the Sraddha or pinda daan to their deceased father and some do Shradha at home or at the near river or at any holy place nearby.

Nepal has more than 70 ethnic groups with almost all have their own tradition and languages. The people of different communities and tribe have their own way of celebrating father's day. Some communities celebrate it empty stomach early in the morning and some communities celebrate it in the evening.

However, all the communities prepare foods and tasty feast in and serve it to their father. The

celebration and fun of the festival depends upon the place, climate and ethnicity.

What is Kush

Kush is a type of holy grass. There is a tradition to bring Kush home on this day of Aushi (no moon day). Hence, this day is called Kushe Aushi. The importance of Kush is explained in Shreemad Bhagwat Gita, Vishnu Puran, Arthaved, and Garud Puran.

Kush brought home on Kushe Aushi day is used all the year long. Kush is very important grass and used in all the Hindu rituals and Poojas in Nepal.

Kush is used while taking

bath, during dan, jap, hom, pathpooja, pitrikarya and during dusk. Therefore, Kush is regarded very important in Hindu culture.

Hindu people use Kush grass in all functions, auspicious or in-auspicious, a ritual performing person needs to tie kush round the finger (wear a ring made) of this grass.

It is a tradition of keeping Kush home from centuries. It is scientifically proved that this grass absorbs radiations and bad rays. Even the x-ray can be absorbed by this grass, imagine what else it can do.

A study was also conducted by taking a bunch of Kush grass in hand and taken x-ray. Much of x-ray was absorbed by Kush. That is why puran and other hindu epics described Kush to wear in right hand finger as a ring. It is said Kush absorb the bad vibration in the atmosphere and purify the body of one wearing kush ring.

Kush cannot be planted and grown everywhere. It only grows naturally at selective places. It has its potential soil selection, magnetic path locations and soil conditions that add value to its growth only in selective places.

A Visit to Some Animal Farms

Prasis Poudel

"I invested more than two billion rupees (two arabs) at the farm, where a bio-gas production has been installed."

country," the owner of Lumbini Agrovet told the visiting journalists.

Then the group of reporters went to Umadevi Pashu Bikas Farm belonging to Keshav Khanal which is located at Manigram. The farm owner said that he started his animal farm at 10 dhur of land with only two cows. Now, the farm owns five bigah land and 130 cows and 55 calves. Since the cows and buffaloes should be fed with green grass, half of the five bigah land is cultivated with green grass.

About 500 liter of milk is produced at the farm where the owner had invested one and half crore rupees. "I sell cows milk at Rs 60 per liter and buffaloes' Rs 70 per liter. From 2045BC, I left government job and settled here. My aim is to stop the many Nepalese going a broad for jobs and help them settle down Nepal doing their own business." Owner Khanal said.

The journalists later visited Rahanal Pashu Farm located at Tilottama-16 which belonged to Harka Bahadur Pun. The investment done here is 60 lakh. Aabout 150 liters of milk are produced here. Nearly half of the Land is planted with grass. The owner said that he makes 20-25 kilograms of paneer (butter-cheese) which is sold at Rs 420 per kg. He had hired several persons to work there.

The journalists were then taken to Lumbini Farm House located at Tilottama-16. It was started at 2069B.S. The owner had invested one crore rupees in this business. The area of the farm has spread over 8 katha of

land. He said that 97 pigs have been reared here in the farm. While the pork meat is sold about one quintal for and babies are sold at Rs 1000 Rs 200. He got training for three or four months. Frozen meat are also sold here. He used cage system and automatic water drinking tape in his farm to rear pigs. Afterwards, the reporters went to Saran Tari Sahakari Krishi Farm Programme located at Manpakad which belonged to Man Bahadur Gaha. He invested 8 lakh of rupees in this business. He also had a poultry farm.

At last, they went to Shiva Ganga a Dairy Udhog. The owner invested 2 crore rupees in this business. Milk, Butter, Cream, Ghee etc are produced here. About 1000 liter of milk per hour is produced there. One packet of milk costs Rs 50. Three amount of fats and eight percent of oil free Ghee is produced. About 28 employees work in the dairy farm. The farm was established by nine persons establishment. It is competing DDC produced milk and other items. About 8000 liters of products are sold outside the district while 2000 liters are sold inside the district. The main owner of the farm started the business when he was 43 by rearing cows. About 50,000 litres of milk is produced in a day. Finally, his aim is to produce powder milk from the milk generated through cows and buffaloes of his farm.

(The writer is a student of Grade VII at New Horizon Higher Secondary School Butwal)

Teej festival and it's importance

Archana Malla

Teej is the fasting festival of women in Nepal. Married women and unmarried girls also observe fast on this day.

It is said that Teej got its name from the red insect that comes out of the rainy seasons. That insects is good for grains on the farming. thats why Teej is celebrated in red. Also lighting of oil lamp (diyo) is very important part of the Teej Festival. It is said that the oil lamp should be kept lit all night to avoid bad women. On the last day of Teej that is called Rishipanchami, women takes a holy bath in rivers or ponds. After a whole bath in rivers/ponds they use a piece of datiwani (A sacred plant with religious significance) to sprinkle holy water over their body 360 times. This Ritual exonerate them for the sins that may have committed in the past year.

Being a women i like this festival because

It is time to practice ones religious.

It is time of celebrations.

It is time to meet sisters and friends and dance together.

It is time to express and reflect.

It is time to trade and informations.

Yes, It is precisely this space that I've found many to take as a problem with every pro there is a con.

With Time it is becoming a fashion for every woman which is the negative expects.

Why woman wait a whole year before unleashing the torrent of emotions that have been building.

Why if such empowering lyrics were being crafted must they only be sung in the presence of other women.

If women truly desire to critically contest dominant ideologies, where are this public forums.

What is Teej

Teej is a festival celebrated by Nepali women, for the long life of her husband and long and firm relationship between them until the death this life and all the lives to come. Teej is observed for marital happiness, well-being of spouse and children and purification of own body and

soul. Teej is the most famous festival among Nepali women. The folk music and dances add more flavor to traditional values of Teej. It is fascinating to see women, in "Red" dancing and singing on the street, going to temple in holy and fasting mood. Teej is also called Hari Talika Teej. This festival is celebrated by Nepali Hindu women all across the world. Teej is a small red insect that comes out of the soil during the rainy season. It is said Teej got its name from the same red insect. That is why Teej is celebrated in red.

When is Teej

Teej is celebrated on 3rd day of Bhadra Sukala Paksha (according to Nepali lunar calendar). It generally falls in late August or early September. Teej is traditionally dedicated to the Goddess Parvati, remembering her union with Lord Shiva. It is a three-day-long celebration that combines splendid feasts as well as rigid fasting. Teej also welcomes and celebrates arrival of monsoon after a season of summer heat.

How do we celebrate Teej

The eve (first day of Teej) is called Dar Khane Din. On this day all the family members especially the women, both married and unmarried gather at one place, in their finest outfits of red (calledSaubhagya) and start dancing and singing devotional songs mixed with Nepali folk and Dohori songs. This evening the grand feast takes place. The grand feast is called "Dar". The fun often goes on till midnight, after midnight the 24-hour fasting starts.

What is Dar

Women who go in fasting the very next day eat a very big feast...."daro khana" that means a heavy food in Nepali....it is said daro khane became dar. Whatever, the meaning is, they go for big feast that evening with deserts, mithai, nepali foods like sel, puri, fruits and non vegetarian foodlike mottions and chicken by some communities.

The second day

Second day is the main day of Teej (the fasting day). Some women take it very rigid, they even live without a piece of food and drops of water while some others take liquid and fruit. On this day, they happily dress in red, married women wear their lagani ko pote, nathhi, other jewelries and chadke tilahari (jewelries are optional but chadke tilahari, laganko pote and natthi is said to be most important) and visit a nearby Lord Shiva's temple singing and dancing all the way. Most of devotees in Kathmandu go to Pashupatinath Temple. At the Shiva temple, women worship the Shiva lingam, the symbol of

the lord Shiva, offering flowers, sweets and coins. The main puja (religious ceremony) takes place with offerings of flowers, fruits, etc., made to Shiva and Parvati, pleading them to grant their blessing upon the husband and family. The most important part of the pooja is mostly done in the evening burning the oil lamp (108 sute batti in a diyo) which should be burning throughout the night. It is a tradition of giving the diyo of teej by her mother in law to the married woman.

Third day morning

Women get up early in the dawn and get cleaned and do the puja once again to the diyo and goddess Parvati. The most important part of this puja is a banana and holy basil (Tulsi patta) leaf. Only after this puja, women take solid food. This third day of Teej is Ganesh Chaturthi. Women eat Karkalo ko Tarkari with chokho (pure) food made with pure ghee.

Rishi Panchami: The fourth day of the festival

After the completion of the previous day's pooja, women pay homage to various deities and bathe with red mud found on the roots of the sacred Datwani bush, along with its leaves. This act of purification is the final ritual of Teej, after which women are considered forgiven from all their sins. The recent years have witnessed an adjustment in the rituals, especially regarding the strictness, but its spirit remains the same. The actual date of inception of Teej is not known. However, it is celebrated by the women of Nepal and some part of India with lots of joy and enthusiasm. Most married women rich or poor observe this festival with fun. Eating delicious food, popularly called dar, on the eve of Teej, and singing and dancing on the main day are the main features of this festival. On this particular day, the streets of Kathmandu turn into a sea of red with women dressed in red Sarees and Dhooties making their way to Shiva shrines, especially to the Pashupatinath Temple.

Celebration

On Teej, the devotees do not eat and drink the whole day. They first offer worship to Lord Shiva and spend the rest of the day singing and dancing in the temple premises. Singing Teej songs like "Teej ko rahar aayo bari lai". Indeed, women are seen mostly in holy sites on this day. Men are not allowed to enter the most of Shiva Temples on this day. Outside Kathmandu valley too, women gather in public places like roads and markets and enjoy the festival by singing and dancing. Though the women fast throughout the day - refusing to take even a drop of water - Teej

brings smiles on the faces of women in the cities and villages. It is a rare opportunity for many married women in Nepali village to go to their mother's home due to busy schedules in village farm works. The parents invite their daughters or send someone to bring their daughters to their home a day or two before the festival. There they contribute of the ritual food called dar before going on a fast on Teej. Interestingly, no daughter goes to her mother's place during this festival unless they get an invitation from her parents or brothers. In case they do not get an invitation from their parents, they feel extremely sad - they say it is the saddest moment in their life.

The timing of the festival is practical in a rural society like ours as it falls immediately after the farm work is over. This festival takes place after the farmers finish weeding their paddy fields.

Hindu women across the country celebrate this festival with much fun, the food they eat in the form of "dar" varies from place to place. In hills of eastern Nepal they take porridge, sel roti and mutton in the form of dar whereas in western Nepal, they eat rice cooked in ghee which they call latte. In the city, pulau, sweets, mutton, fish make the main menu of dar. These days it is becoming expensive to celebrate Teej as the people seem to be competing in inviting relatives and friends for the dar eating and spending more for other ritual practices.

Nawalparasi.

NAWALPARASI: The District Court convicted 11 people, who were accused of sacrificing a 10-year-old boy in Kudiya VDC of Nawalparasi district, of murder and slapped life imprisonment on 10 of them.

In a verdict on the July 21, 2015 case, judge Sweekrit Parajuli sent the eleventh convict to six months in jail, observing that he was a minor.

Kodai Harijan, the mastermind of the human sacrifice,

faces life term along with the confiscation of all his properties while nine others face life term as per the verdict.

The victim, Jeevan Kohar, was Kodai Harijan's neighbour.

Kodai Harijan kidnapped and murdered the minor boy in the name of sacrifice to a deity to ensure good health for his 18-year-old son, who was unwell.

With a belief that human flesh would help his son get well, Kodai had slaughtered the boy with the help of three local

shamans, who he had paid Rs 50,000 for the bloody rituals.

All members of the Harijan family were tried on charge of their involvement in the spine-chilling crime.

Other people who face the life term are identified as Kanti Harijan, Bijaya Harijan, Suryabhan Harijan, Sunita Harijan, Rudal Harijan, Buniya Harijan, Ramananda Harijan, Dinananda Harijan and Ganga Harijan and Laxmi Harijan, who is minor.

131 deaths from landslides, floods in one and half month

Kathmandu.

A total of 131 people died in the incidents of water-induced disasters across the country in the past one and half month.

In a meeting of the Legislature-Parliament's State Affairs Committee last Tuesday, Deputy Prime Minister and Minister for Home Affairs Bimalendra Nidhi said 24 people have reported gone

missing in the incidents of natural disasters occurred in different parts of the country in this period. Likewise, the number of the injured is 66.

According to him, the landslides and floods completely damaged 952 houses and inflicted partial damages on 606 houses.

Relief and Rescue

The local securities bodies

were immediately mobilised to carry out rescue and relief efforts, following the disasters. Each bereaved family bereaved was provided monetary assistance of Rs 100,000.

Likewise, those families who were left homeless in the disasters were provided Rs 10,000 each from the respective District Development Committee.

बर्गीकृत विज्ञापन

Classified Display

आकर्षक जग्गा विक्रीमा

गौतमबुद्ध विमानस्थल अगाडि सडकबाट उत्तरतर्फ
आकर्षक जग्गा विक्रीमा । १ सय १० फिट सडक मोहडा
भएको ५ कठ्ठा १० धुर जग्गा विक्रीमा छ ।

होटल, व्यवसायिक भवनका
लागि बहुउपयोगी जग्गा

सिधा सतर्फ नं. : ९८६७०२२३५५

वर्गीकृत विज्ञापन दरस्ट

प्रति स्पट : (मु.अ.क. कर
बाहेक)
रु. ५००।-

न्यूज ओके साप्ताहिक
सिद्धार्थनगर, देवकोटाचोक,
भैरहवा, मो. ९८५७०६२३५२

Double Ray Engineering And Multi Services

Milan Chowk, Siddharthanagar, Bhairahawa
T: +977 71 522042, 9815444817 | E: info@dreams.com.np | W: dreams.com.np

Sales :: Service :: Support

२०७३ अठौ १६ गते बिहीबार (1 Sept, 2016 Thursday)

समाचार

www.newsok.com.np

अन्तिम पृष्ठ

रु.जि.प्र.का.द.नं. १६६/०७२/०७३

न्यूज ओके राष्ट्रिय साप्ताहिक

अमृत भट्टराईको राष्ट्रिय टिममा फर्कने ईच्छा

न्यूज ओके रिपोर्टर

भैरहवा ।
घुडाको समस्याबाट भुददै आएका नेपाली राष्ट्रिय क्रिकेट टिमका पुर्व खेलाडी अमृत भट्टराईले पुनह राष्ट्रिय टिमबाट खेल्ने बताएका छन् ।
घुडाको अप्रेशनका लागी अष्ट्रेलिया बाट नेपाल आएका अमृतको घुडाको मसल च्यातिएर २ वर्ष अघि देखि समस्यामा रहेका थिए । भट्टराईले २०१४मा डिभिजन टु मा नामिविया विरुद्ध खेल गएका थिए । तर खुट्टामा समस्या बल्किएपछी उनि बेन्चमै बस्न बाध्य भएका थिए ।

मलेशियामा डिभिजन थि खेल जानु अघि काठमाण्डौ किर्तिपुरमा प्रैक्टीस खेलको दौरान उनको खुट्टामा समस्या देखिएको थियो । तत्काल काठमाण्डौमा रियाव ,थेरापी लगायतका कामहरु गान्डीमा सम्पन्न गरी मलेशिया टुरका लागी गएका थिए अमृत ।

मलेशियामा पाँच खेल खेलेका उनि त्यहाबाट फर्केपछी नेपालमा फेरी प्रैक्टीस खेलको समयमा घुडाले समस्या दिएको बताउछन् ।

अमृतले आफ्नो अन्तिम खेल सिंगापुर विरुद्ध खेलेका थिए । जुनमा उन्ले ३ विकेट लिएका थिए ।

नामीविया विरुद्धको खेलमा उनि खेल चाहेका थिए । टिमले विशेषज्ञ चिकित्सकहरु लेराए पनि उनि घुडाको समस्या त्यस्तै रहेपछी उनि खेल नपाएका हुन् । घुडाले २ वर्ष अष्ट्रेरो पारेको उनि त्यसपछी अष्ट्रेलिया गए । त्यहाको राम्रो ए लेबलको क्लबबाट क्रिकेट खेल्ने अवसर उन्ले पाएका थिए ।

उनले लेबल वन अष्ट्रेलिया क्रिकेट अन्तरगत रही प्रशिक्षण पनि सम्पन्न गरेको र त्यहाका प्रशिक्षकले घुडाको च्यातिएको मसलको शल्यकृया भए अफ्र राम्रो प्रदर्शन गर्न सक्ने भन्दै अप्रेशन गर्न सुझाए पछी उनि गत हप्ता नेपाल आएका हुन् । उन्को बसुन्धरा स्थित चिरायु

अस्पतालमा प्रो. डा. अर्जुन लामिछाने र डा. दिपक महाराले घुडाको शल्यक्रिया गरेको सिनीयर फिजियो थेरापिष्ट प्रयुश न्योपानेले जनाए ।

अमृत पुर्ण रुपमा निको भई मैदानमा आउन ६ महिना लाग्ने बताउछन् । म पुर्ण रुपमा निको भए पछी मैदानमा आउनेछु र नेपाली राष्ट्रिय टिमबाट खेल्ने मेरो ईच्छा हो ।

म नेपालमा रहदा शशस्त्रको एपिएफ टिम बाट खेले ,अहिले

पनि होल्डमा छु एपिएफको, तर म अब राष्ट्रिय टिमका लागी छनौट खेल्नु परेमा आफ्नै गृह जिल्ला रुपन्देही अथवा क्षेत्र नम्बर ४ भैरहवाबाट खेल्नेछु ,अमृतले भने । अमृतको अवको ईच्छा भनेको पुनह राष्ट्रिय टिमबाट खेल्ने रहेको छ ।

तिव्र गतिका बलर अमृत राष्ट्रिय टिमबाट विदेशी मैदानमा खेल्दा धेरै पटक विपक्षी विरुद्ध खरो बलिंग गर्दै देशलाई जित दिलाएका थिए ।

हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

डा. किरण अर्याल

तीज हिन्दु नारीहरूको पवित्र पर्व हो । विशेष गरी खानपान र ब्रत(निआहार) बस्ने पर्वका रूपमा रहेका हुँदा नारी विदी बहिनीहरूले ख्याल राख्नुपर्दछ ।

विशेष गरी महिलाहरूको स्वास्थ्य पुरूषको तुलनामा कमजोर हुने र कामहरू पनि बढी गर्ने भएकाले तीजमा महिलाहरूले आफ्नो स्वास्थ्यको विशेष ख्याल राख्नुपर्दछ ।

महिनावारी, शरीरमा हुने हार्मोन घटबढ जस्ता कारणले महिलाको स्वास्थ्य त्यसै संवेदनशिल हुन्छ । त्यसैले तीज मात्र नभई अन्य पर्वहरूमा पनि ब्रत बस्दा स्वास्थ्यको ख्याल राख्नु आवश्यक छ ।

विशेष तीजमा ब्रत बस्नु भन्दा अघि दर खाने गरिन्छ । एकै पटक धेरै खाना खाँदा ग्यास्ट्रिक तथा कब्जियत(पाचनमा समस्या) हुन सक्छ । त्यसैले

एकै पटक नभई थोरै थोरै खानुपर्दछ, र चिल्लो र

मसलायुक्त खानाले पनि पाचनमा समस्या हुने भएकाले भरसक चिल्लो र मसला कम भएको खाना प्रयोग गर्दा स्वास्थ्य राम्रो हुन्छ । त्यस्तै ब्रत बस्नु हामीहरूको धार्मिक मान्यता पनि हो । वर्ष दिनमा एक पटक ब्रत बस्नु स्वास्थ्यको लागि राम्रो पनि हो । तर ब्रतका नाममा पानी पनि नपिई बस्नु राम्रो हुँदैन । शरीरले आवश्यकता अनुसार जे माग्दछ त्यो हामीले ग्रहण गर्नुपर्छ । पानी पनि नपिई निआहार बस्दा शरीरमा ग्लुकोजको मात्रा कम हुन गई चक्कर आउने, रिंगटा लाग्ने, वाक्वाकी आउने, मुखमा अमिलो पानी आउने जस्ता समस्या देखा पर्छन् र ग्यास्ट्रिकको

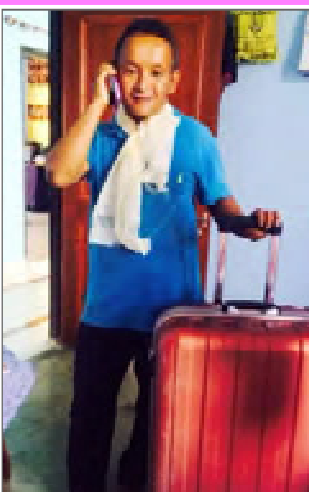
पनि संभावना प्रबल रहन्छ, र अधिकांश महिलाहरू निआहार ब्रत बस्दा बेहोस् हुने कारण पनि त्यही हो । त्यसैले ब्रत बस्दा निआहार रहनु भन्दा पनि पानी ,ग्लुकोज, जुस पिएर ब्रत बस्दा केही नराम्रो हुँदैन । अर्को कुरा ब्रत बसेर सकिए पछि एकै पटक धेरै परिणाममा खानाहरू खानुहुँदैन । ब्रत सकेपछि सुरुमा फलफूल ,सलाद, दुध खानुपर्दछ, भने तत्कालै तेलमा तारेको र चिल्लो खानाहरू खानुहुँदैन यसले

शरीरलाई हानी गर्दछ । ब्रत बस्नु अघिल्लो दिन अर्थात् दर खाने दिन ब्यालेन्स डाइट(क्यालोरी युक्त) भएको खाना खाइयो भने स्वास्थ्यमा समस्या कम आउँछ तर पानी पनि नपिई ब्रत बस्नु भने राम्रो होइन । त्यस्तै गरी थाइराईड, मृगौला, मधुमेह(सुगर), ब्लडप्रेसर(रक्तचाप) लगायतका विरामीहरूले ब्रत बस्दा आफ्नो स्वास्थ्यको ख्याल गर्नुपर्दछ ।

(डा. अर्याल युनिभर्सल कलेज अफ मेडिकल साईन्स तथा शिक्षण अस्पताल भैरहवामा कार्यरत मेडिकल अधिकृत हुन्)

मानिस हराएको सूचना

रूपन्देही जिल्ला पडसरी गाविस वडा नम्बर-८, कटैया बस्ने वर्ष ३४ का चुरे बहादुर गुरुङ मिति २०७३ असार ४ गते देखि पडसरीबाट हराएको र धेरै समयसम्म खोजबिन गर्दा पनि फेला नपरेकोले तपाईंहरू कसैले कही कतै देख्नु भएमा नजिकको प्रहरी कार्यालय अथवा घरपरीवारको निम्न मोबाईल नम्बरमा सम्पर्क गरीदिनु हुन हार्दिक अनुरोध गर्दछौ ।

बाबु तिमी जहाँ भए पनि घरमा आज हामी सबै चिन्तित छौं ।

निवेदक

धनबहादुर गुरुङ (बाबा)

पडसरी ८,कटैया

सम्पर्क नम्बर : ९८०३१३६५७१, ९८६७७१२८५५

हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

भैरहवाबाट आफ्नो प्रकाशन शुभारम्भ गरेको न्यूज ओके राष्ट्रिय साप्ताहिक पत्रिकालाई सफलताको शुभकामना

कृष्णप्रसाद शर्मा केन्द्रिय सदस्य

उद्योग वाणिज्य महासंघ नेपाल